

synsmyndighed, f.eks. som led i en formaliseret samarbejdsaftale.

- 7) Videregivelse af oplysninger kan ske til indenlandske eller udenlandske institutioner, der forvalter likvidations- eller garantiordninger under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 8) Oplysninger kan efter denne bestemmelse videregives til industriministeren som led i ministerens tilsyn med forvaltningen.
- 9) og 10) Efter disse bestemmelser kan oplysninger videregives til Folketinget som led i Folketingets parlamentariske kontrol med forvaltningen. De foreslåede bestemmelser præciserer formuleringen af undtagelserne til tavshedspligten for Finanstilsynet. Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende danske forsikrings-selskaber er således betinget af, at procedurene, som er omtalt i den foreslåede bestemmelse i nr. 9 og 10, iværksættes. Kommissionen og Rådet har erklæret, at direktiverne ikke berører de nationale parlamentsudvalgs ret til at stille forespørgsler i medlemsstaterne for at indhente oplysninger i henhold til forfatningen. Direktiverne forpligter på den baggrund ikke medlemsstaterne til at fastsætte regler om tavshedspligt, der udelukker, at der fra Finanstilsynet videregives oplysninger til Folketinget, når Folketinget tager særlige skridt til at få en sag oplyst. Videregivelse af oplysninger til Folketinget kan således efter stk. 2, nr. 9 og 10, ske, hvis Folketinget nedsætter en parlamentarisk kommission efter Grundlovens § 51, eller når der ved særlig lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 nedsættes en kommissionsdomstol til at undersøge bestemte spørgsmål om Finanstilsynets virksomhed. Oplysninger kan også videregives til Folketingets Ombudsmand efter ombudsmandslovens § 7.

EF-direktiverne åbner mulighed for, at der i vidt omfang udveksles oplysninger på tværs af landegrænserne mellem EF-landenes tilsynsmyndigheder. Direktivernes regler om tavshedspligt skal navnlig sikre, at oplysninger, som stammer fra et EF-lands tilsynsmyndighed, er undergivet tavshedspligt, også når oplysningerne videregives til et andet EF-lands tilsynsmyndigheder, som led i kontrollen med forsikrings-selskabernes virksomhed i Det Indre Marked. På den baggrund må det antages, at oplysninger, der stammer fra udlandet, i overensstemmelse med direktivets grundlæggende regler om fuldstændig tavshedspligt ikke i øvrigt efter direktiverne kan videregives til Folketinget, f.eks. i for-

bindelse med besvarelse af almindelige spørgsmål fra udvalgene.

- 11) Oplysninger i en sag, der er eller har været til behandling hos Finanstilsynet, kan endelig også videregives til de administrative myndigheder, som behandler klager over tilsynets afgørelse i sagen, f.eks. Industriministeriets Erhvervsankenævn.

Indbringes tilsynets afgørelse for domstolene, kan oplysningerne også videregives til domstolene.

Stk. 3 er af redaktionelle grunde flyttet fra § 240, stk. 6.

Ifølge *stk. 4* må fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, alene bruges som led i varetagelsen af Finanstilsynets beføjelser efter lov om forsikringsvirksomhed. Desuden kan de bruges i forbindelse med sager, hvor en afgørelse truffet af Finanstilsynet påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene, jf. *stk. 2, nr. 11*.

Bestemmelsen i *stk. 5* har til hensigt at sikre, at alle danske myndigheder, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er undergivet samme vidtgående tavshedspligt, som gælder for de ansatte i tilsynet. Bestemmelsen indebærer bl.a., at de ansatte i Erhvervsankenævnet har mere vidtgående tavshedspligt med hensyn til oplysninger, som man modtager fra Finanstilsynet, end der gælder i øvrigt for denne institution. For så vidt angår udenlandske tilsynsmyndigheder m.v. kan Finanstilsynet kun videregive oplysninger i det omfang, der er sikkerhed for, at oplysningerne også i udlandet vil være underkastet tavshedspligt.

*Stk. 6* fastsætter, hvem der kan anses som part i forholdet til Finanstilsynet, når tilsynet efter lovens kapitel 26 undersøger de enkelte forsikrings-selskabers forhold. Der foretages herved en præcisering af forvaltningslovens partsbegreb, således at det alene er det forsikrings-selskab, hvis forhold undersøges, der kan anses som part. Dette betyder bl.a., at andre forsikrings-selskaber, selv om de pågældende måske har interesse i sagen, ikke har mulighed for f.eks. aktindsigt. Bestemmelsen svarer til § 50a, *stk. 5* i bank- og sparekasseloven og § 98, *stk. 5* i realkreditloven.

Til nr. 168

Bestemmelsen giver Finanstilsynet hjemmel til at udstede retsforskrifter vedrørende anmeldelsers form og indhold. Anmeldelserne og de dertil hørende bilag skal have en så klar og præcis form, at de uden videre kan danne basis for en aktuars kontrolberegning, og at de i deres helhed skal være egne-